

Forchold, som en mulig Indkomstskat vilde ramme de forskjellige Stænder i Samfundet. Jeg skal derfor tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa dette Forslag og meget bede det at tage denne Sag under Overveielse, samt opfordre det til muligen at stille et Forslag i den af mig antydede Retning til 3die Behandling. Hvad det Forslag angaar, som min ærede Sidemand (Ränge) saa udførlig omtalte, nemlig Forslaget under Nr. 66 til Postition 153 angaaende uforarbejdet Tobak, da kan jeg slutte mig til, hvad han derom har udtalt, idet jeg blot skal tilføje, at det forekommer mig at være høist ubilligt, at der skal være lige Lold paa en Artikel, som i Handelen i Reglen gaar til en meget billig Pris, og paa Tobaksblade i forarbejdet Tilstand, der som oftest koster 7 til 8 Mk. Pundet. Jeg tror derfor, at det vil være aldeles konsekvent at vedtage dette Forslag i Lighed med, at vi igaar vedtog Forslaget med Hensyn til Bærditold paa Klædevarer, og jeg vil derfor ogsaa tillade mig at anbefale dette Forslag til ærede Medlemmers Velvillie. Jeg skal ikke gaa videre, ind paa de øvrige Vædringsforslag, idet jeg kan slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte, samt forbeholder mig at høre en nærmere Udvilling angaaende de øvrige Enkeltheder.

Bajer: Siden det netop træffer sig saaledes, at jeg faar Ordet efter det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg sige, at jeg ikke skal undlade at støtte det Vædringsforslag, det ærede Medlem har stillet. Det gjorde mig ondt at se, at det Forslag, det ærede Medlem havde stillet igaar med Hensyn til Drangeffaller, faldt, idet jeg tror, at det hørte til det Slags Forslag, som, hvis Udvalget var blevet gjort opmærksom derpaa, vilde være stillet med et betydeligt Flertal, og maagste med fuldstændig Enstemmighed. Noget lignende gælder maagse ogsaa det ærede Medlemms Forslag om Citronsyre. Derjom Citronsyre ikke, saaledes som her er foreslaaet, bliver gjort tolbfri, vil den kunne indføres under Navn af Vinstenssyre. Jeg tror ikke, at nogen Lolder — Loldere ere ogsaa Mennecker — har saa fin en Smag, at han skulde kunne adskille Citronsyre fra Vinstenssyre. Jeg har selv været tilstede et Sted, hvor der blev forelagt Prøver af begge Dele; de se ens ud og smage ens; i alt Fald var det mig, som bilder mig ind at have en fin Smag i bogstavelig Forstand, ikke muligt at smage Forskjel, og en anden Tilstedeværende, som paastod, at han uden at vide, hvad det var, kunde smage Forskjellen, sagde: Dette er Citronsyre, men saa viste det sig netop, at han havde taget feil. Man siger, at der skal være Loldembedsmænd, som kunne lugte paa Løier, om der er Silke i dem; det er muligt, men jeg tror ikke, at Noget af dem skal kunne smage, om det er Citronsyre eller Vinstenssyre. — I Øvrigt har jeg nærmest

bedet om Ordet for at hvæle ved et Punkt, hvor jeg er saa uheldig at være i Minoritet. Det er med Hensyn til Tobak. Jeg er ikke i Stand til at anbefale Forslaget under Nr. 66, og de Forslag, som staa i Forbindelse dermed. — Den Sag, som vi forhandle i disse Dage, hører nemlig ogsaa til de Sager, som i forrige Aar have været for omkring paa de forskjellige Valgmøder. Der blev af et Flertal, som findes her i Thinget, opstillet Grundsætninger, som jeg ogsaa har vedkjendt mig, og blandt disse var den, at man burde søge at skaffe Statskassen en forøget Loldindtægt af Overflødighedsgjenstande. Nu er det indrømmet selv af det ærede Flertal, og det er udtalt af den ærede Ordfører, at Tobak er en Overflødighedsgjenstand; men der er nu rigtignok blevet sat et Ord til, nemlig at det skal gælde om „tilvante“ Luxusgjenstande. — Det er Noget, som jeg ikke kan slutte mig til, og som jeg er overbevist om, at det ærede Flertal, naar det har sluttet sig dertil, har gjort saadan undtagelsesvis, nemlig at sige, at Tobak nok var en Overflødighedsgjenstand, men at den var tilvante, det gjorde, at det maatte danne en Undtagelse. Jeg tillader mig at spørge, om ikke den Omstændighed, at Noget er en Overflødighedsgjenstand, og altsaa bruges af Folk, som have Naad, til Overflødighed, er Lejn paa en vis Skatteevne, og om det ikke er rimeligt og billigt, at Enhver, som har Naad dertil, ogsaa skatter i Forhold dertil. Det er jo glædeligt, at der en saa stor Velstand, at man har Naad til at have visse Nydelses- og Overflødighedsgjenstande; men den Omstændighed, at Velstanden stiger, er snarere en Grund til at forhøje Lolden paa saadanne Ting, end til at sætte den ned, saalænge vi overhovedet skulle have Lold. Lad os sætte f. Ex., at Vin blev en tilvante Luxusgjenstand, skulle vi saa, uagtet vi igaar have sat Lolden paa Vin 8 p. høiere, sætte den ned? Det er der ingen Grund til. Saa længe vi skulle have Lold, lad os saa blive faste ved den Grundsætning, at den bliver lagt paa Overflødighedsgjenstande, hvis vi virkelig ville skaffe Statskassen en forøget Indtægt. Jeg veed nok, der er visse Gjenstande, hvor vi have sat Lolden op, men det er Smaating, og med Hensyn til Loldsatserne tror jeg, man maa bæve sig ad, som det er udtalt af en Forsatter, at man gjør, naar man fanger Fisk: de store Fisk tager man, og de smaa lader man løbe. Tobak er den eneste Overflødighedsgjenstand, hvorved der virkelig vil komme noget Klækkeligt ind for Statskassen. Hvis ærede Medlemmer vedtage Forslaget under Nr. 68, som jeg i Forbindelse med 3 andre ærede Medlemmer har stillet, vil der, saavidt jeg forstod den ærede Ordfører rigtigt, komme en forøget Indtægt i Statskassen af $\frac{1}{2}$ Million. Hvis man derimod vedtager det foregaaende og det efterfølgende Forslag, ville de Herrer kunne se af den i Betænkningen opstillede Beregning, at Afgangen i Sammen-